

Hans Ahlmann & Erik Rhenmann, **Rationaliseringsarbejde, organisation och Planering**, Norstedt & Söners Förlag, Stockholm, 1964, 151 s., 25 sv. kr.

Rhenman og Ahlman giver i dette arbejde en oversigt over rationaliseringsarbejdets former og organisation.

Det sker på basis af en almindelig teori om virksomhedens organisation og er derfor mere sammenhængende end hvad man normalt ser indenfor netop dette emne. Forfatterens hovedtese er, at man må se på organisations- og administrationsproblemerne som en helhed, og at man i valg af arbejdsmetoder må tage behørigt hensyn til den pågældende virksomheds individualitet, samt at man i stedet for at forsøge at finde et formelt optimum må forsøge at opstille operationelle kriterier for en organisations og administrations effektivitet.

Odd Johnsen, **Bedriftsøkonomi**, udgivet af Norges Handelshøyskoles Kursvirksomhet, Bedriftsøkonomens Forlag, Oslo, 237 s., 60 kr.

Norges Handelshøyskoles kursusvirksomhed er kun kendt for det gode, og man kan derfor regne med, at adskillige læsere kunne tænke sig at investere i nærværende introduktion til driftsøkonomien.

For de fleste læsere af dette tidsskrift tror jeg, at Odd Johnsen's fremstilling vil være uden interesse, idet den sigter mod en helt anden kreds end udlærte civiløkonomer.

ej.

E. Edwin Jarman, **Problems in Industrial Dynamics**, The M. I. T. Press, Massachusetts, 124 s., 45/- Dollars.

Nogle af Jay W. Forrester's elever har i denne bog samlet nogle praktiske anvendelser af industriel dynamik.

Den stærke side ved de givne referater er, at selve anvendelserne øjensynlig er lykkedes. Den svage side er stadigvæk en mangel på en egentlig styre-teori.

Maynard W. Shelly, II, and Glen L. Bryan, **Human Judgments and Optimality**, John Wiley and Sons, Inc., 1964, 436 s.

Hvis man spørger en økonom, hvad det vil sige at vurdere, så er sagen ret klar, det er at sammenligne to forskellige ting, der enten udtrykker gevinster eller omkostninger. Spørger man en psykolog, hvad vurdering er, så får man ikke noget svar, og spørger man en filosof, hvad vurdering er, får man lige så mange svar, som der er filosoffer.

I nærværende symposie-referat har man forsøgt at samle vor viden om vurderingsbegrebet og navnlig vurdering med henblik på, hvad man kunne kalde for optimale afgørelser.

Det er således begrebet vurdering, der står i centrum, men man må vel tilstå, at bortset fra den meget omfattende belysning af begrebet, så fremtræder der ikke nogen klar konklusion af bogen, der behandler vurdering i relation til optimale beslutninger, til forskelle imellem individer, i forhold til læreteori og i forhold til forskellige andre ingredienser i beslutningssituationen. Et særligt afsnit skrevet af Herbert B. Eisenberg og C. West Churchman behandler det for nærværende anmelder at se meget vigtige problem om at kunne gøre sine vurderinger bevidste.

ej.

Liang-Tseng Fan og Chiu-Sen Wang, **The Discrete Maximum Principle**, John Wiley and Sons, Inc., London, 1964, 158 s. 44 sh.

Forskellige videnskabsgrene forsøger at vende sig imod økonomernes monopol på optimeringsteknikken. Det er naturligvis navnlig matematikere og statistikere, vi behøver bare at tænke på Bellman's dynamiske programmering. Men også andre videnskabsgrene kommer med nyttig viden, herunder mærkværdigvis navnlig kemien.

Hans Ahlmann & Erik Rhenmann, **Rationaliseringsarbejde, organisation och Planering**, Norstedt & Söners Förlag, Stockholm, 1964, 151 s., 25 sv. kr.

Rhenman og Ahlman giver i dette arbejde en oversigt over rationaliseringsarbejdets former og organisation.

Det sker på basis af en almindelig teori om virksomhedens organisation og er derfor mere sammenhængende end hvad man normalt ser indenfor netop dette emne. Forfatterens hovedtese er, at man må se på organisations- og administrationsproblemerne som en helhed, og at man i valg af arbejdsmetoder må tage behørigt hensyn til den pågældende virksomheds individualitet, samt at man i stedet for at forsøge at finde et formelt optimum må forsøge at opstille operationelle kriterier for en organisations og administrations effektivitet.

Odd Johnsen, **Bedriftsøkonomi**, udgivet af Norges Handelshøyskoles Kursvirksomhet, Bedriftsøkonomens Forlag, Oslo, 237 s., 60 kr.

Norges Handelshøyskoles kursusvirksomhed er kun kendt for det gode, og man kan derfor regne med, at adskillige læsere kunne tænke sig at investere i nærværende introduktion til driftsøkonomien.

For de fleste læsere af dette tidsskrift tror jeg, at Odd Johnsen's fremstilling vil være uden interesse, idet den sigter mod en helt anden kreds end udlærte civiløkonomere. *ej.*

E. Edwin Jarman, **Problems in Industrial Dynamics**, The M. I. T. Press, Massachusetts, 124 s., 45/- Dollars.

Nogle af Jay W. Forrester's elever har i denne bog samlet nogle praktiske anvendelser af industriel dynamik.

Den stærke side ved de givne referater er, at selve anvendelserne øjensynlig er lykkedes. Den svage side er stadigvæk en mangel på en egentlig styre-teori.

Maynard W. Shelly, II, and Glen L. Bryan, **Human Judgments and Optimality**, John Wiley and Sons, Inc., 1964, 436 s.

Hvis man spørger en økonom, hvad det vil sige at vurdere, så er sagen ret klar, det er at sammenligne to forskellige ting, der enten udtrykker gevinster eller omkostninger. Spørger man en psykolog, hvad vurdering er, så får man ikke noget svar, og spørger man en filosof, hvad vurdering er, får man lige så mange svar, som der er filosoffer.

I nærværende symposie-referat har man forsøgt at samle vor viden om vurderingsbegrebet og navnlig vurdering med henblik på, hvad man kunne kalde for optimale afgørelser.

Det er således begrebet vurdering, der står i centrum, men man må vel tilstå, at bortset fra den meget omfattende belysning af begrebet, så fremtræder der ikke nogen klar konklusion af bogen, der behandler vurdering i relation til optimale beslutninger, til forskelle imellem individer, i forhold til læreteori og i forhold til forskellige andre ingredienser i beslutningssituationen. Et særligt afsnit skrevet af Herbert B. Eisenberg og C. West Churchman behandler det for nærværende anmelder at se meget vigtige problem om at kunne gøre sine vurderinger bevidste. *ej.*

Liang-Tseng Fan og Chiu-Sen Wang, **The Discrete Maximum Principle**, John Wiley and Sons, Inc., London, 1964, 158 s. 44 sh.

Forskellige videnskabsgrene forsøger at vende sig imod økonomernes monopol på optimeringsteknikken. Det er naturligvis navnlig matematikere og statistikere, vi behøver bare at tænke på Bellman's dynamiske programmering. Men også andre videnskabsgrene kommer med nyttig viden, herunder mærkværdigvis navnlig kemien.

Nærværende to forfattere har deres baggrund i kemi og matematik, og de formulerer i bogen en række optimeringsprocesser, hvor det drejer sig om at maximere output af et komplekst system, navnlig et system med flere sæt af output.

De formulerer i denne forbindelse deres egen algoritme, som de benævner »det diskrete maximumsprincip«.

Bogen er af interesse for folk, der beskæftiger sig med at formulere søgeprocedurer for at finde maximum.

ej.

Anatol Rapoport, **Two-Person Game Theory**, University of Michigan Press, 1966.

Vi har her i landet i de senere år stiftet personligt bekendtskab med professor Rapoport, som er en original teoretiker inden for det blandede felt, der hedder spil-teori.

Det, Rapoport i modsætning til de matematiske og økonomiske spil-teoretikere har lagt vægt på, er det adfærdsvidenskabelige aspekt af de konfliktfyldte afgørelser.

Hans forskning gennem de senere år er i vidt omfang nedlagt i denne bog om 2-personers spil, altså hvor 2 forskellige interesser er i konflikt med hinanden.

Bogen er verbal i sin fremstilling og kan læses med udbytte af folk, der er interesseret i såvel konfliktforskning generelt som økonomisk konflikt mere specifikt.

J. M. Bochenski, **The Methods of Contemporary Thought**, D. Reidel Publishing Company, Dordrecht-Holland, 135 s., Hfl. 18.—

De filosofiske teori-dannelser, der ligger til grund for beslutningsmodeller i ledelsesvidenskab er efterhånden mange. I de senere år har man navnlig gået ind

for operationelle modeldannelser, og den filosofi, der ligger til grund for dette grundsyn kan jo føres tilbage til almindelig naturvidenskabelig filosofi, modsat f. eks. værdifilosofi.

Et af de oplæg som i de senere år har ligget i centrum af diskussionen er Bochenski's. Hans oprindeligt tysksprogede afhandling er oversat til engelsk under ovennævnte titel. Bogen er en diskussion af 4 hovedmetode-områder: den fænomenologiske metode, den semiotiske metode, den aksiomatiske metode og endelig det forfatteren kalder reduktive metoder.

Bogen indgår i faget metodelære ved forskellige universiteter og handelshøjskoler.

Nærværende anmelder kan godt se det hensigtsmæssige i Bochenski's opstilling af mulige metoder, men han kan bedre lide f. eks. Churchman's værditeoretiske oplæg som et filosofisk grundlag for virksomhedsledelse.

A. M. Lee, **Applied queueing theory**, Macmillan, London, 1966, 244 s., 42 sh.

Kø-teori er traditionelt en vanskelig disciplin for erhvervsøkonomer, hvad der ligger i vores indstilling til anvendelsen af simple statistiske modeller.

Da kø-teorien bygger på anvendt statistik, er det sjældent at se folk med ren økonomisk baggrund gå ind i kø-analyser.

Lee's bog kan være et spring til at overvinde denne hurdle. Lee tager kø-teorien fra bunden og anvender den systematisk på en lang række helt praktiske problemer.

Selvom hans eksempler i vidt omfang er hentet fra luftfarten, så er de generelt anvendelige indenfor mange andre områder.